

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

31.7.2009

B7-0000/2009

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza întrebărilor cu solicitare de răspuns oral B7-0000/2009 și B7-0000/2009

în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură

referitoare la schimbările climatice și țările în curs de dezvoltare în contextul Conferinței Organizației Națiunilor Unite de la Copenhaga cu privire la schimbările climatice

Eva Joly
în numele Comisiei pentru dezvoltare

Rezoluția Parlamentului European referitoare la schimbările climatice și țările în curs de dezvoltare în contextul Conferinței Organizației Națiunilor Unite de la Copenhaga cu privire la schimbările climatice

Parlamentul European,

- având în vedere declarația comună din 20 decembrie 2005 a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, al Parlamentului European și al Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene: „Consensul european”, în special articolele 22, 38, 75, 76 și 105¹,
- având în vedere Agenda 21, Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea și Declarația de principii privind gestionarea durabilă a pădurilor, adoptate de către mai mult de 178 de guverne la Conferința Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare (UNCED) care a avut loc la Rio de Janeiro (Brazilia) între 3-14 iunie 1992 și ale căror principii au fost reiterate în mod ferm la Reuniunea mondială la nivel înalt privind dezvoltarea durabilă (WSSD) de la Johannesburg (Africa de Sud) din perioada 26 august-4 septembrie 2002,
- având în vedere Conferința-cadru a Organizației Națiunilor Unite referitoare la schimbările climatice (CCONUSC) și Protocolul de la Kyoto al acesteia,
- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000, care definește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) drept criterii stabilite în mod colectiv de către comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei,
- având în vedere Declarația privind integrarea adaptării la schimbările climatice în cooperarea pentru dezvoltare, adoptată de către miniștrii mediului și dezvoltării ai țărilor membre ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) la 4 aprilie 2006,
- având în vedere Parteneriatul Africa-UE privind schimbările climatice care face parte din Primul plan de acțiune (2008-2010) pentru punerea în aplicare a Strategiei comune UE-Africa,
- având în vedere Foaia de parcurs de la Bali, adoptată la Conferința privind schimbările climatice a Organizației Națiunilor Unite din insula Bali (Indonezia) în decembrie 2007,
- având în vedere cea de-a 14-a Conferință a părților (COP) la CCONUSC și cea de-a patra Conferință a părților care a servit drept reuniune a părților semnatare ale Protocolului de la Kyoto, desfășurată în perioada 1-12 decembrie 2008 la Poznan (Polonia),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 martie 2003 intitulată „Schimbările climatice în contextul cooperării pentru dezvoltare” (COM(2003)0085),

¹ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

- având în vedere Concluziile Consiliului și Planul de acțiune 2004-2008 privind schimbările climatice în contextul dezvoltării, din 24 noiembrie 2004,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007 intitulată „Limitarea schimbărilor climatice globale la 2 grade Celsius - calea de urmat pentru 2020 și după această dată” (COM(2007)0002),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 septembrie 2007 intitulată „Crearea unei Alianțe mondiale împotriva schimbărilor climatice între Uniunea Europeană și țările sărace în curs de dezvoltare, cele mai vulnerabile la schimbările climatice” (COM(2007)0540),
- având în vedere Rezoluția sa din 21 octombrie 2008 referitoare la crearea unei Alianțe mondiale împotriva schimbărilor climatice între Uniunea Europeană și țările sărace în curs de dezvoltare, cele mai vulnerabile la schimbările climatice¹,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 ianuarie 2009 intitulată „Pentru încheierea la Copenhaga a unui acord cuprinzător privind schimbările climatice” (COM(2009)0039),
- având în vedere Rezoluția sa din 11 martie 2009 referitoare la strategia UE pentru un acord cuprinzător la Copenhaga privind schimbările climatice și adoptarea de dispoziții adecvate pentru finanțarea politicii privind schimbările climatice²,
- având în vedere Rezoluția Adunării parlamentare paritare ACP-UE din 9 aprilie 2009 referitoare la consecințele sociale și de mediu ale schimbărilor climatice în țările ACP³,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 25 iunie 2009 referitoare la integrarea mediului în cooperarea pentru dezvoltare,
- având în vedere raportul OCDE din 2007 intitulat „Bilanțul progreselor legate de integrarea adaptării la schimbările climatice în activitățile de cooperare pentru dezvoltare”,
- având în vedere rapoartele Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC), în special contribuția Grupului de Lucru II al IPCC („Impacturi ale schimbărilor climatice, adaptare și vulnerabilitate”) la cel de-al patrulea raport de evaluare,
- având în vedere Raportul privind dezvoltarea umană 2007/2008 intitulat „Combaterea schimbărilor climatice: solidaritate într-o lume divizată”, publicat de Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD),
- având în vedere raportul Băncii Mondiale și al Fondului Monetar Internațional intitulat „Raportul global de monitorizare 2008: ODM-urile și mediul - agenda pentru dezvoltarea integratoare și durabilă”,
- având în vedere Perspectivele privind mediul ale OCDE pentru 2030, publicate la 5 martie

¹ P6_TA(2008)0491.

² P6_TA(2009)0121.

³ ACP-UE/100.383/09/fin.

2008,

- având în vedere „Raportul privind impactul oamenilor: schimbările climatice - anatomia unei crize mute” al Forumului umanitar mondial, din mai 2009,
 - având în vedere raportul din mai 2009 al Comisiei pentru schimbările climatice și dezvoltare din Suedia intitulat: „Reducerea disparităților: micșorarea riscului dezastrilor și adaptarea la schimbările climatice în țările în curs de dezvoltare”,
 - având în vedere întrebările din 2 septembrie 2009 adresate Comisiei și Consiliului cu privire la schimbările climatice și țările în curs de dezvoltare în contextul Conferinței Organizației Națiunilor Unite de la Copenhaga cu privire la schimbările climatice (O-0000/2009 – B7-0000/2009, O-0000/2009 – B7-0000/2009),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât țările în curs de dezvoltare au contribuit în cea mai mică măsură la schimbările climatice, dar se confruntă cu consecințele cele mai grave ale acestora, ca urmare a vulnerabilității lor din punct de vedere geografic, a dependenței ridicate de sectorul primar (agricultura, pescuitul) și a infrastructurii lor limitate pentru combaterea impactului schimbărilor climatice;
- B. întrucât în fiecare an schimbările climatice provoacă peste 300 000 de decese și afectează în mod grav 325 milioane de persoane și întrucât există probabilitatea ca aceste cifre să crească mai mult de două ori până în 2030; întrucât în țările în curs de dezvoltare se înregistrează aproape 99% din aceste decese și 98% din persoanele grav afectate;
- C. întrucât pierderile economice provocate de schimbările climatice se ridică în prezent la mai mult de 125 miliarde dolari SUA pe an¹ și întrucât ar putea ajunge la 600 miliarde dolari SUA pe an până în 2030; întrucât 90% din aceste pierderi sunt suportate de țările în curs de dezvoltare;
- D. întrucât schimbările climatice au provocat deja sărăcirea a peste 12 milioane de persoane și alte 20 de milioane ar urma să sărăcească până în 2030;
- E. întrucât schimbările climatice ar putea accentua posibilitatea izbucnirii unor conflicte pentru resursele naturale din cauza reducerii suprafeței terenurilor cultivabile, a diminuării resurselor de apă, a despăduririi sau din cauza migrației produse de schimbările climatice;
- F. întrucât țările industrializate poartă o responsabilitate istorică pentru schimbările climatice și au obligația morală de a susține țările în curs de dezvoltare în eforturile lor de adaptare la consecințele acestora; întrucât Conferința Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice desfășurată la Copenhaga reprezintă ultima etapă din negocierile mondiale în vederea încheierii unui acord echitabil și eficient cu privire la un tratat care să urmeze Protocolului de la Kyoto, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”;

¹ Această sumă este mai mare decât suma asistenței oficiale pentru dezvoltare acordată într-un an.

- G. întrucât orice întârziere în adoptarea unor decizii ferme privind mecanismele și finanțarea necesare pentru atenuarea efectelor și cauzelor schimbărilor climatice va determina costuri mult mai ridicate; întrucât, în ciuda necesității unor măsuri urgente cu privire la schimbările climatice în țările în curs de dezvoltare, măsurile de adaptare și de atenuare a schimbărilor climatice sunt în mod semnificativ subfinanțate;
- H. întrucât costurile anuale estimate de adaptare din țările în curs de dezvoltare variază de la 50 miliarde dolari SUA la 135 miliarde dolari SUA pe an, dar angajamentele țărilor donatoare sunt de mai puțin de 500 de milioane dolari SUA pe an; întrucât, spre a sublinia contrastul puternic, anul trecut, la nivel mondial, s-a angajat o sumă de 18 trilioane de dolari SUA pentru a salva instituțiile financiare;
- I. întrucât majoritatea sumelor promise pentru schimbările climatice provine din bugetele asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD), deturnând astfel fondurile de la asistența pentru dezvoltare și punând în pericol în mod grav reducerea sărăciei și atingerea ODM-urilor;
- J. întrucât schimbările climatice constituie un risc pentru 40% din investițiile internaționale pentru reducerea sărăciei¹, amenințând eficacitatea și durabilitatea efortului de dezvoltare; întrucât este necesar în mod evident să se îmbunătățească coordonarea, complementaritatea și coerența dintre inițiativele vizând schimbările climatice și cele vizând dezvoltarea;
- K. întrucât cele mai multe din canalele actuale pentru finanțarea adaptării nu beneficiază de o abordare participativă care să promoveze asumarea controlului de către țările în curs de dezvoltare și întrucât doar o mică parte dintre aceste canale se bucură de încrederea deplină atât a țărilor donatoare, cât și a țărilor beneficiare;
- L. întrucât Programele de acțiune naționale pentru adaptare (NAPA) reprezintă instrumente importante pentru adaptarea la schimbările climatice, care promovează asumarea controlului, dar lipsa unui sprijin instituțional și a resurselor pentru aplicarea lor riscă să le afecteze potențialul;
- M. întrucât peisajul actual al finanțării pentru adaptare, atât la nivel internațional, cât și la nivel UE, este foarte fragmentat și ineficient coordonat, ceea ce creează dificultăți importante țărilor în curs de dezvoltare în ceea ce privește desfășurarea activităților finanțate printr-o varietate de mecanisme,
1. salută faptul că, pe parcursul negocierilor legate de viitorul acord pentru perioada de după 2012 cu privire la schimbările climatice, s-au realizat progrese în ceea ce privește acordarea unei importanțe egale adaptării și atenuării; subliniază faptul că trebuie stabilită o legătură mai strânsă între negocierile pentru adaptare și atenuare;
 2. insistă asupra faptului că acordul pentru perioada de după 2012 cu privire la schimbările climatice ar trebui să țină seama de procesele actuale de dezvoltare atât de la nivel internațional, cât și de la nivel național; încurajează Comisia și statele membre să creeze

¹ Estimările Băncii Mondiale

legături mai strânse între schimbările climatice și ODM-uri, prin încorporarea adaptării la schimbările climatice în proiectele și programele care au ca scop realizarea ODM-urilor și în toate strategiile de reducere a sărăciei;

3. subliniază faptul că orice finanțare pentru adaptare trebuie să constituie un element nou și cu titlu suplimentar față de angajamentele deja asumate în conformitate cu ODM-urile [care au drept scop atingerea a 0,7% din produsul intern brut (PIB) până în 2015];
4. invită comunitatea internațională să crească în mod semnificativ asistența financiară pentru adaptare acordată țărilor în curs de dezvoltare și să exploreze mecanisme financiare inovatoare în acest scop, cum ar fi, printre altele, impozitele naționale pentru emisii, impozitele internaționale pentru comerț, taxele pentru emisiile provenite din transportul aerian și cel maritim și scoaterea la licitație a unităților de cantități atribuite;
5. invită Comisia și statele membre să crească în mod substanțial bugetul pentru Alianța mondială împotriva schimbărilor climatice (AMSC) și sugerează că una dintre sursele de finanțare ar putea fi alocarea a 25% din veniturile scontate de pe urma licitațiilor din cadrul sistemului UE de comercializare a emisiilor (EU ETS) în beneficiul AMSC; îndeamnă Comisia să se asigure că AMSC va deveni o instituție de centralizare a informațiilor privind finanțarea măsurilor pentru adaptare în țările în curs de dezvoltare, evitând astfel crearea unor noi inițiative bilaterale UE;
6. subliniază că finanțarea măsurilor de adaptare și de atenuare în țările în curs de dezvoltare trebuie să fie suficientă, previzibilă și transparentă; subliniază că țările donatoare trebuie să investească în creșterea „capacității de absorbție” în țările în curs de dezvoltare, astfel ca acestea din urmă să fie capabile să folosească resursele în mod eficient;
7. reamintește că resursele ar trebui să fie distribuite nu ca împrumuturi în condiții favorabile, ci ca subvenții, deoarece finanțarea pentru schimbările climatice nu constituie ajutor, ci compensație datorată de țările industrializate în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”;
8. consideră că trebuie conceput un mecanism de compensare și de rehabilitare în acordul pentru perioada de după 2012 cu privire la schimbările climatice pentru a soluționa în mod adecvat problema pierderilor și a daunelor provocate de impactul advers al schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare;
9. îndeamnă comunitatea internațională să acorde cu prioritate fonduri destinate schimbărilor climatice pentru țările în curs de dezvoltare care sunt cele mai vulnerabile la acestea, în special pentru Africa, care a primit mai puțin de 12% din toate fondurile cheltuite în acest scop în ultimii patru ani, precum și pentru statele insulare mici în curs de dezvoltare;
10. subliniază importanța asumării controlului în ceea ce privește fondurile de adaptare prin, de exemplu, controlul intern al mecanismelor de livrare (de ex. comisiile parlamentare); în plus, invită comunitatea internațională să aloce până la 2 miliarde dolari SUA în următorii cinci ani proiectelor NAPA;

11. subliniază necesitatea responsabilității și a încrederii la nivel instituțional prin reprezentarea egală a țărilor donatoare și beneficiare în conducerea instituțiilor care gereză fondurile de adaptare; invită comunitatea internațională să mărească fluxurile financiare pentru Fondul de adaptate (FA), una dintre structurile cele mai democratice de luare a deciziilor în ceea ce privește adaptarea;
12. consideră că planificarea corespunzătoare și gestiunea migrației provocate de mediu vor fi cruciale pentru siguranța umană și invită comunitatea internațională să identifice și să abordeze carențele legislative existente în ceea ce privește protecția refugiaților din motive de mediu;
13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și Secretariatului CCONUSC.